27/01/2021

Όλες οι προσευχές μας πιάνουν τόπο!

/ Γνώμες

- Του Κωνσταντίνου Γανωτή από 26/1/2021

Όλες οι προσευχές μας πιάνουν τόπο, ακόμα κι αυτές που τις κάνουμε περπατώντας στον δρόμο…

Μπαίνουμε ήδη σε μια εποχή που ο κόσμος θα ανανήψει, γιατί τα μεγάλα βάσανα θα φέρουν μια αναστάτωση ιδεολογική και θα φανεί η γελοιότητα όλων των ιδεολογιών. Δεν είναι ο κορωνοϊος ο μεγάλος πειρασμός, αλλά η ψυχοπάθεια που εκφράζεται γενικότερα με την κατάθλιψη που έχει πλακώσει τον κόσμο.

Όταν οι άνθρωποι φωνάζουν, βρίζουν, κατακρίνουν ακατάπαυστα, όταν ασκούν οποιαδήποτε βία, όταν δεν αντέχουν να είναι μόνοι τους χωρίς κάτι να τους απασχολεί, όταν εξαρτώνται από πράγματα, ουσίες, ακόμα και από άλλους ανθρώπους, όταν υποφέρουν από τρομακτικές σκέψεις και δεν μπορούν να γαληνέψουν ούτε στον ύπνο τους, όταν δεν είναι ευχαριστημένοι με τίποτα, όταν φοβούνται υπερβολικά και γίνονται δέσμιοι των φόβων τους και περιορίζουν τη ζωή τους, όταν δεν δείχνουν χαρά, όταν δεν γελάνε ποτέ, όταν ζουν σαν να έχουν μόνο σώμα ή έντερα και όχι και πνεύμα και ψυχή…

Όλα αυτά είναι δείγματα μιας κατάθλιψης, που απλά δεν έχει τον προσδιορισμό της κλινικής.
Ζούμε για το σήμερα, με τους όρους που συνήθως μας επιβάλλονται και ξεχνάμε να υπολογίσουμε, να προβλέψουμε λογικά τον αντίκτυπο στην υπόλοιπη ζωή μας. Και πώς να σκεφτούμε, όταν οδηγούμαστε σχεδόν αποκλειστικά από τις αισθήσεις μας ;

Η αναζήτηση του πιο γλυκού, του πιο παράξενου, του πιο γοητευτικού, του πιο ηδονικού, του πιο πολύχρωμου, του πιο εντυπωσιακού δημιουργούν μια ψεύτικη φαντασίωση στο μυαλό μας, ότι ζούμε για να δοκιμάζουμε, ζούμε για να απολαμβάνουμε και όμως που είναι η χαρά σε όλο αυτό ; Την έχουμε μπερδέψει με την βραχυπρόθεσμη ευχαρίστηση...

Οι μαθητές του Αγίου Πορφυρίου κατάφεραν μια φορά να τον πείσουν να πιει λίγο καφέ. Την άλλη μέρα, του ήρθε περίπου την ίδια ώρα η ανάγκη του καφέ και πάλι. Τότε αγρίεψε ο Άγιος Πορφύριος και λέει: Α, έτσι είσαι;! · και δεν ξανάπιε καφέ στη ζωή του.

Μπορεί το παράδειγμα να είναι ταπεινό, απλοϊκό, ίσως σε κάποιους φανεί αστείο, πώς θα μπορούσε κάποιος από την πρώτη φορά να εξαρτηθεί, χωρίς να δοκιμάσει;
Ο Πορφύριος όμως ήταν πολύ ευαίσθητος σε αυτά και τα έβλεπε με την προοπτική του μέλλοντος.

Κάτι που δυνητικά θα μας κάνει κακό, μπορούμε να το αποφύγουμε. Κάτι που θα μπορούσε να δημιουργήσει μία τρυπούλα, για να μπει ο διάβολος, μπορούμε να το αποφύγουμε. Να το ελέγξουμε πριν μας καταπιεί, πριν μας σκεπάσει.

Το μόνο που έχει να κάνει ο άνθρωπος είναι η προσευχή που ανοίγει όλους τους δρόμους. Η προσευχή που μπορεί να βγάλει ο καθένας από την ψυχή του, η προσωπική του ευχή, η προσωπική του εναπόθεση των προβλημάτων του στα χέρια του Κυρίου, όπου σταθείς κι όπου βρεθείς, κάθε προσευχή, όσο μικρή κι αν είναι, μετράει!

Και όλα τα έργα, όταν είναι καρπός προσευχής παύουν να είναι έργα αλαζονείας του ανθρώπου και γίνονται ευλογίες του Θεού!
Αμήν.”